

Dejepis extra 10/2015

Časopis nielen pre tých, ktorí majú radi históriu.

Kostol v Dubnici nad Váhom

Bola nedeľa ráno a my sme boli okolo 8 00 budení pánom učiteľom alebo Adamom, ktorí neporušili tradíciu a doniesli nám „raňajky do postele“. Potom sme mali asi hodinu na rannú hygienu a zbalenie sa, teda približne o 9 00 sme odchádzali z hotela. Po ceste sme sa ešte skoro všetci „nedobrovoľne“ zastavili pri jednom z nákupných centier, aby sme si doplnili zásoby všeličoho (prevažne sladkého). Po krátkej (niektorí zas tvrdili, že dlhej) ceste sme dorazili k budove kaštieľa v Dubnici nad Váhom. Jedná sa o veľkú stavbu na netradičnom pôdoryse písmena P.

V kaštieli prebieha rozsiahla rekonštrukcia. Takto pekne je zatiaľ zrenovovaná a pre priestory múzea upravená iba jeho predná časť. Vnútorne nádvorie na svoju obnovu iba čaká. Dobré je však, že strechy sú už skoro hotové.

Ked' sme prišli do kaštieľa, už nás čakali dvaja sprievodcovia. Našu skupinu si rozdelili medzi sebou a tak sme mali možnosť všetko, čo v múzeu vystavujú, dobre vidieť. Veľmi nás však mrzelo, že vo výstavných priestoroch múzea sme nemohli fotografovať - vraj preto, že by to poškodilo exponáty múzea - preto Vám nemôžeme ponúknuť vlastné zábery z interiéru múzea. Škoda!!! Bol to veľký rozdiel medzi prístupom múzea v Dubnici nad Váhom a v Ilave, či v archíve v Bytči, kde nám bolo umožnené fotografovať všetko. Preto vyberáme aspoň niekoľko záberov z internetu.

Zdroj : <http://www.muzeum.sk/?obj=muzeum&ix=dum>

Zdroj : <http://www.muzeum.sk/?obj=muzeum&ix=dum>

Po prehliadke sme sa vybrali na obed do neďalekej reštaurácie. Batožinu sme si mohli nechať v priestoroch múzea, za čo jeho pracovníkom chceme poďakovať. Po obede sme sa vrátili do múzea cez park J. B. Magina, ktorý je za kaštieľom. Na jeho najvyššom bode sa nachádza Dubnická grotta - je to umelo vybudovaná jaskyňa s bludiskom doplnená o prevažne drevenú vyhlídkovú vežu. Ponúkame niekoľko pohľadov:

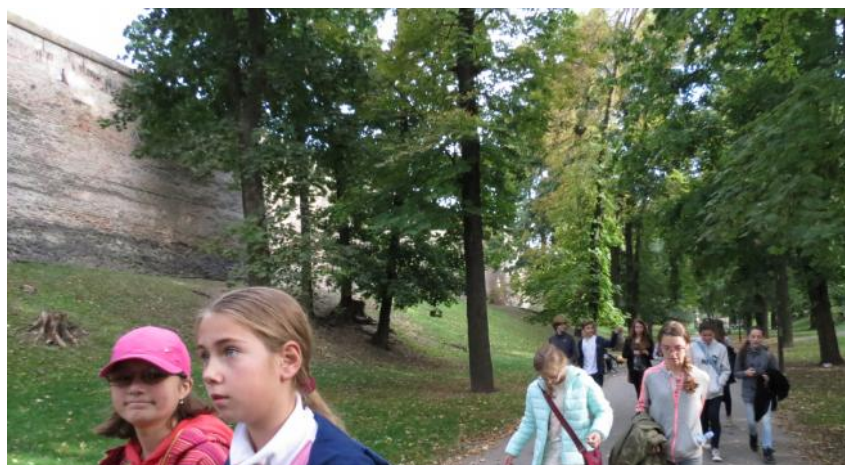

Po prehliadke grotty a parku sme sa ešte zastavili pri dubnickom stĺpe hanby a jednému z nás to nedalo, aby ho nevyskúšal.

Potom sme si už boli zobrať v múzeu batožinu a vydali sa s ňou k dubnickej vlakovej stanici. Po ceste sme sa ešte zastavili (popri dubnickom kaštieli) pri druhom symbole feudálnej moci v minulosti mesta - dubnickom kostole. Vidíte ho na titulnej strane. Z Dubnice sme šli osobným vlakom do Trenčína. Tu sme mali skoro hneď prestúpiť na rýchlik do Trnavy (napokon v Dubnici meškal asi 25 minút, po Trnavu sa mu meškanie natiahlo na skoro trištvrté hodinu). V slovenskom Ríme sme teda niektoré aktivity museli zrušiť (napríklad rozchod), aby sme stihli vlak, ktorí nás mal dopraviť za rodičmi v Bratislave. Napriek časovej tiesni sme podnikli aspoň malú exkurziu po centre mesta. Batožinu sme si nechali v aute Mat'a Pol'anského, ktorý nás prišiel pozrieť. Ponúkame niekoľko fotografií z našej trnavskej mini exkurzie. Na prvej sme v bývalej priekope (dnes parku) pred mestskými hradbami ...

... tu vidíte trnavské centrálné námestie s mestskou vežou ..

... pred nami sa nachádza jeden z najstarších trnavských kostolov.

Pri zastávkach na mini exkurzii v Trnave sme sa dozvedeli niektoré zaujímavé skutočnosti: prečo sa jej hovorí slovenský Rím, prečo je práve tu tak veľa kostolov, že Trnava má najstaršiu, z územia Slovenska zachovanú, listinu mestských výsad, že v Trnave je dochovaná špeciálna malá ulička, cez ktorú odvádzal kat odsúdencov na popraviisko.

Po mini exkurzii sme si zobrali z auta veci a nastúpili do osobného vlaku do Bratislavy, ktorý nemeškal. Na bratislavskej Hlavnej stanici sme sa zítali s rodičmi.

Už sa tešíme na ďalšiu exkurziu - možno pôjdeme do Transilvánie.

V závere by sme sa chceli ešte raz poďakovať:

Pani Ol'ge Tomášovej z Mestského múzea v Ilave, ktorá nás nielen previedla po jeho priestoroch, ale vybavila aj vstup do kostola a krýpt v Ilave a taktiež nám zabezpečila bezpečné uloženie našej batožiny v ilavskom kultúrnom dome,

vedeniu Strednej odbornej školy v Pruskom, že nám umožnili prehliadku školy ,

správcovi františkánskeho kláštorného a farského kostola v Pruskom, že nám umožnil vstup do kláštornej krypty aj refektára - tiež sme mohli s jeho povolením vstúpiť do renovujúceho sa farského kostola,

pánovi Viliamovi Komorovi, ktorý nám sprostredkoval návštevu v oblastnom archíve v Bytči,

pani Jane Kurucárovej, riaditeľke oblastného archívu v Bytči, ktorá nám v sobotu v jej mimopracovnom čase otvorila budovu archívu a pútavo rozprávala o dejinách kaštieľa i o časti jeho archívnych fondoch,

pani Zuzane Snohovej, ktorá nám pomáhala pri organizačných prácach počas exkurzie,

pani z Považského múzea v Žiline, ktorá nám zabezpečila sprievodkyňu po priestoroch Sobášneho paláca v Bytči,

pani Lenke Freyer Peťovskej, riaditeľke múzea v Dubnici nad Váhom, že pre nás v nedeľu zabezpečila dvoch sprievodcov po priestoroch múzea, ktorí nám následne umožnili nechať si v priestoroch múzea našu batožinu.

Celkovo sme cestovali štyrmi autobusovými a 8 vlakovými spojmi a obedovali v troch reštauráciách, pričom každá bola v inom meste.

Na záver chce autor týchto riadkov pripomenúť, že túto 3 dňovú exkurziu, počas ktorej sme navštívili dve krypty, vstúpili do interiérov troch kostolov, troch múzeí, dvoch historických parkov, grotty, jedného archívu a navštívili historické centrá piatich obcí, priebežne vybavoval **od 6.8. 2015.**